

tid i fængsel. Det gør resocialiseringen vanskeligere, og man kan vel også gætte på, at ophold i fængsler ikke er den allerbedste måde at blive sporet ind på et liv udenfor, at man faktisk kan lære noget udi kriminalitet ved at omgås andre kriminelle i længere tid.

Så alt i alt er vores holdning negativ. Vi kan ikke stemme for det her beslutningsforslag.

Jann Sjørnsen (KRF):

Justitsministeren lagde i sine indledende kommentarer meget stor vægt på den kriminalpræventive indsats, der skal gøres, for at vi undgår at komme i den situation at opleve flere voldsforbrydelser, den tidlige sociale indsats og andre utrolig vigtige aspekter, som jeg også gerne her fra Kristeligt Folkepartis side vil fremhæve indledningsvis.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege netop det i en situation, hvor de hurtige og enkle løsninger i den offentlige debat på baggrund af nogle konkrete sager meget ofte bliver det helt enkle: Vi skal have hævet strafferammerne.

Forebyggelse er nemlig det helt afgørende for Kristeligt Folkeparti. Hvis det ikke lykkes, kan vi diskutere strafferammer og komme med det ene bud herpå efter det andet. Vi kan diskutere flere slyngelpakker i 100 mio. kr.-klassen i de kommende år; lige lidt vil det hjælpe. Derfor er også hovedvægten dér fra Kristeligt Folkepartis side.

Jeg vil godt understrege, at forebyggelse i den sammenhæng jo sådan set ikke kun vedrører politi og de sociale myndigheder, men det vedrører i virkeligheden også, hvad der sker i hjem og skole. Og det kan da i hvert fald få mig til at nævne her fra talerstolen, at hvis det virkelig var sådan, at måske ikke mindst regeringen for alvor ville lægge hovedtyngden dér, ville regeringens familiepolitik også se fundamentalt anderledes ud; end den gør. Men lad det være sagt til eftertanke for justitsministeren.

Men uanset disse bemærkninger omkring forebyggelse og den kriminalpræventive indsats og de sociale myndigheders muligheder, så udelukker det jo ikke, at vi kan og skal diskutere strafferammerne, og også om de skal hæves. Det er en diskussion, som vi også fra Kristeligt Folkepartis side gerne deltager i, ikke fordi vi ønsker en decideret hævn over for dem, der begår straffelovsovertrædelser, men fordi der også er noget, der hedder den offentlige retsbevidsthed, som det er vigtigt at være opmærksom på, også fra lovgivers side.

Kristeligt Folkepartis holdning, når vi diskuterer strafferammerne, er den, at der generelt set er behov for at øge disse, når det gælder straffelovsovertrædelser, der vedrører personfarlig kriminalitet.

Det var sådan set også baggrunden for, at vi i forespørgselsdebatten om voldskriminalitet i december måned 1998 stillede forslag om at lade Straffelovrådet give en samlet vurdering af strafferammerne for eventuelt på baggrund heraf at komme med indstillinger til ændringer i straffeloven, for vi føler, at der ikke er den fornødne proportionalitet mellem strafferammerne, og specielt når det f.eks. gælder spørgsmålet om personfarlig kriminalitet i forhold til økonomisk kriminalitet.

Vi var glade for, at et flertal i Folketinget på det tidspunkt støttede Kristeligt Folkepartis forslag, for at vi dermed også kan få et mere kvalificeret grundlag at diskutere strafferammer på. Også selv om det, at Straffelovrådet nu arbejder på sagen, jo ikke betyder, at vi ikke her i Folketinget kan foretage os noget; selvfølgelig kan vi det.

Vi er som udgangspunkt, for nu at gå direkte til CD's forslag, positive over for at diskutere indførelse af minimumsstrafferammer i højere grad i voldsager, og når det gælder voldskriminalitet.

Vi mener, på trods af at det er et princip, man har fraveget i de senere års praksis, at det er noget, vi kan genoverveje, også når vi ser på, hvilke erfaringer der er gjort i de andre nordiske lande, som vi også har fået optrykt i et bilag til Retsudvalget.

Ministeren var inde på netop det aspekt, at vi har bevæget os bort fra minimumsstraffe i straffelovgivningen, og derfor synes jeg måske for at prøve at komme med et konstruktivt indspil til debatten, at man så kunne overveje, vil jeg gerne sige til justitsministeren, om ikke det var en idé, nu da Straffelovrådet rent faktisk arbejder på sagen og ser på strafferammerne generelt og et eventuelt behov for ændring af straffelovgivningen, fra justitsministerens side at anmode Straffelovrådet specielt om at inddrage netop spørgsmålet om minimumsstraffe, for det er jo ikke en naturgiven ting, at Straffelovrådet af sig selv tager den sag op, netop fordi man – som justitsministeren var inde på i sin tale tidligere – egentlig har bevæget sig bort fra det i straffelovgivningen i de senere år.

Derfor vil jeg da gerne opfordre justitsministeren til det og også gerne til at kommentere